

MINISTER
SPRAWIEDLIWOŚCI

Warszawa, 13 czerwca 2018 r.

DL-IX-420-24/18/2

dot. DRP.X.40320.2.4.2018.AD

180614-00459

Pan
Krzysztof Michalkiewicz
Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Rodziny,
Pracy i Polityki Społecznej

Szanowny Panie Krzysztole,

W odpowiedzi na pismo z dnia 30 kwietnia 2018 r., przy którym przekazano do uzgodnień międzyresortowych *projekt rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie określenia przypadków, w których zezwolenie na pracę cudzoziemca jest wydawane bez względu na szczegółowe warunki wydawania zezwoleń na pracę cudzoziemców*, uprzejmie informuję, co następuje.

Projekt przewiduje rozszerzenie zakresu przypadków, w których wojewoda wydaje zezwolenie na pracę bez konieczności przedstawienia informacji starosty właściwego ze względu na główne miejsce wykonywania pracy przez cudzoziemca o braku możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych pracodawcy w oparciu o rejestry bezrobotnych i poszukujących pracy lub o negatywnym wyniku rekrutacji organizowanej dla pracodawcy, o której mowa w art. 88 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 r. poz. 1065, z późn. zm.). Jak wynika z uzasadnienia projektu celem nowelizacji rozporządzenia jest zwiększenie stosowania ułatwień w dostępie cudzoziemców wykonujących określone zawody do polskiego rynku pracy.

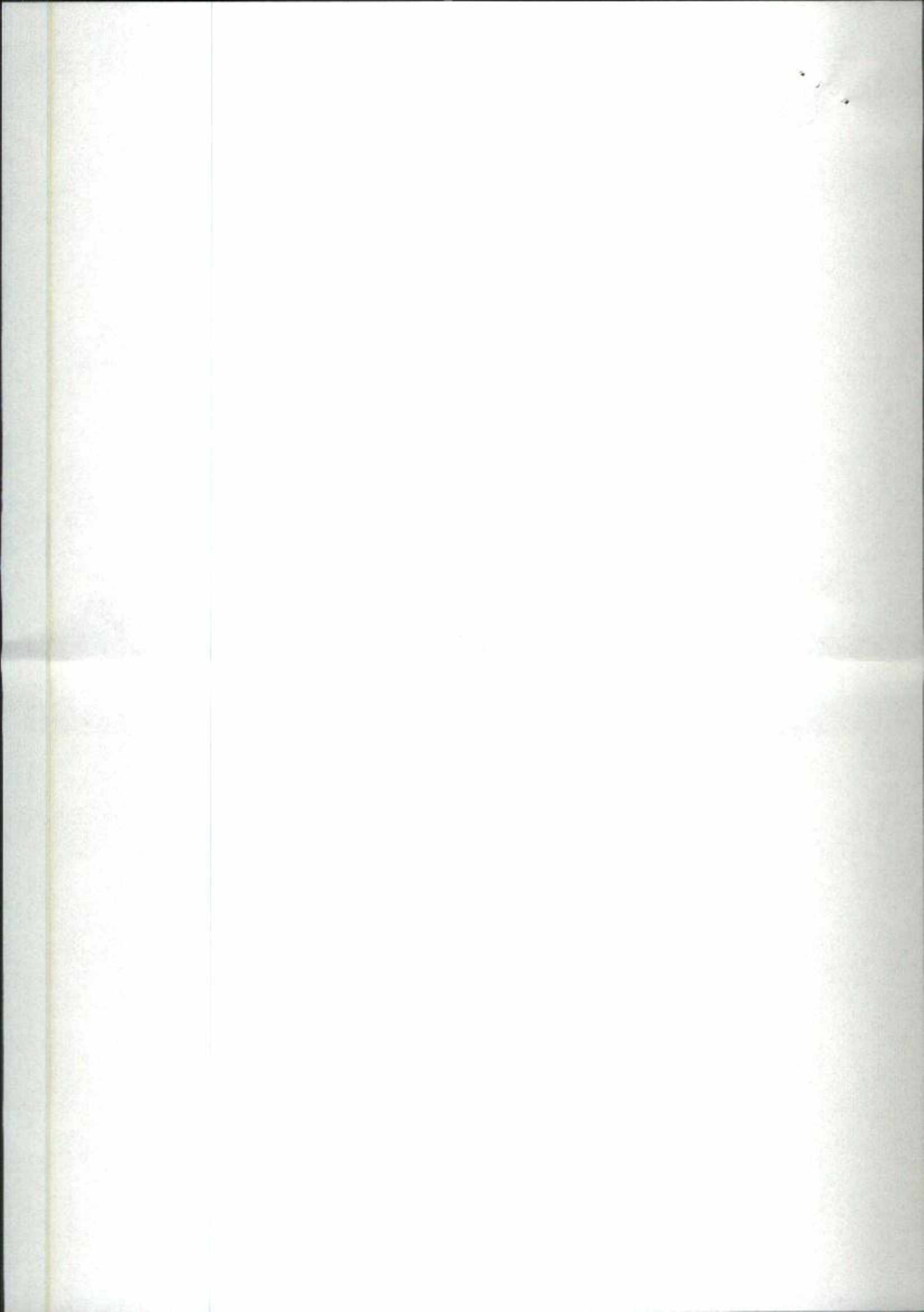
W ocenie Ministra Sprawiedliwości należy stanowczo sprzeciwić się projektowanym zmianom rozporządzenia.

Wśród wartości, które powinno chronić prawo (w tym prawo pracy) znajdują się między innymi równość i sprawiedliwość. Wartości te, wywodzone z Konstytucji

Rzeczypospolitej Polskiej, stanowią podstawę dla urzeczywistnienia wolności i praw socjalnych człowieka. Wśród tych wolności i praw swoje miejsce ma również wolność pracy, której treścią, w tzw. pozytywnym aspekcie tej zasady, jest wolność wyboru i wykonywania zawodu oraz wyboru miejsca pracy (art. 65 ust. 1 Konstytucji). Zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 czerwca 2000 r. wolność pracy oznacza „brak ograniczeń polegających na uniemożliwieniu wykonywania określonego zawodu czy zatrudnienia” lub – inaczej ujmując – „generalny zakaz adresowany do władz publicznych wprowadzania ograniczeń w swobodnym decydowaniu przez jednostkę o podjęciu, kontynuowaniu i zakończeniu pracy w określonym zawodzie, o miejscu i rodzaju wykonywanej pracy oraz wyborze pracodawcy” (sygn. K 12/99, OTK ZU 2000, nr 5, poz. 137). Wymaga podkreślenia, iż zdaniem Trybunału zasada równości wobec prawa (równości w prawie), polegająca na tym, że wszystkie podmioty prawa (adresaci norm prawnych) charakteryzujące się daną cechą istotną (relewantną) w równym stopniu mają być traktowane równo, nie oznacza bezwzględnego egalitaryzmu – równość to bowiem także akceptacja różnego traktowania przez prawo różnych podmiotów, z tym jednak, że to różne traktowanie powinno być uzasadnione. Równość wobec prawa to również zasadność wybrania takiego a nie innego kryterium zróżnicowania podmiotów prawa (vide: wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 października 1989 r., sygn. K 4/89, OTK 1989, poz. 6, s. 108). Zróżnicowanie to jest dopuszczalne, o ile jest usprawiedliwione, co prowadzi do konkluzji, że reguła równości musi być rozpatrywana w powiązaniu z zasadą sprawiedliwości.

Zasada dotycząca równego traktowania w zatrudnieniu, wyrażona w art. 2a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, stanowi, iż przepisy ww. ustawy chronią przestrzeganie równego traktowania w dostępie i korzystaniu z usług rynku pracy oraz instrumentów rynku pracy bez względu na płeć, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, religię, wyznanie, światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną. Ogólna reguła dotycząca równego traktowania w dostępie do zatrudnienia również nie ma jednak na omawianej tu płaszczyźnie bezwzględnego charakteru. Dopuszczalne jest bowiem różnicowanie statusu bezrobotnych w zakresie korzystania z usług rynku pracy, gdyż nie wszystkie kategorie osób pozostających poza zatrudnieniem są zagrożone bezrobociem w równym stopniu.

Przedstawiając powyższe należy wskazać, iż ocena projektowanej nowelizacji rozporządzenia, której uzasadnienie sprowadza się do potrzeby uproszczenia procedur

wydawania zezwoleń na pracę, powinna następować w szerokim kontekście instrumentów kontrolowania procesu migracyjnego i uwzględniać potencjalne zagrożenia na płaszczyźnie społeczno-ekonomicznej, w tym ograniczenie dostępu do zawodów określonych w projektowanym załączniku do rozporządzenia osobom bezrobotnym, poszukującym pracy, a posiadającym obywatelstwo polskie.

Wzrosty,

z upoważnienia
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

Lukasz Pichot
PODSZEFNĄTARS OTARU